

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 4 • 82. ÅRG. • 2013

INNHOLD

	side
*	2
*	4
*	6
*	7
*	11
*	12
*	13
*	14
*	15

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Andakt

Lyset fra det høye skal gjeste oss som en soloppgang.

Dette kan du lese i Luk 1:78 . Det er Sakarias, som profeterte da han hadde fått sønnen Johannes. En soloppgang er en lys og solrik start på en ny dag. I det neste kapitlet kan vi lese om Jesu fødsel, juleevangeliet etter Lukas. Også i år har jeg tenkt å sette fram krybben med Jesus-barnet. Det er en del av det jeg pynter huset med til jul. Der er hyrdene med sauer , esel og okse. Der er engelen. Dette minner om det som skjedde på Betlehemsmarkene. Der er de tre vise menn fra Østerland som kom med sine verdifulle gaver til barnet. Der står Josef ved siden av Maria. Hun kneler med et smil om munnen, bøyd mot barnet sitt. Og i krybben ligger Jesusbarnet på høy og strå.

Det er dette som er soloppgangen som gjestet oss. Den nye dag i verdens historie. Gud som ble menneske og kom som Lyset, for å skinne for dem som sitter i mørke og dødens skygge, og lede våre skritt inn på fredens vei. Luk. 1:78-79.

Maria fikk en profeti den dagen de kom med Jesusbarnet til templet 8 dager etter fødselen. Det var gamle Simeon som tok barnet i sine armer, priste Gud og sa: ”Se, han er satt til fall og oppreisning for mange i Israel, og til et tegn som blir motsagt.” Hva hører jeg når jeg leser det? Jesus kom ikke til oss bare som et smilende pent barn som med en barnlig uskyldighet kan bedåre oss og vi gleder oss over det som skjedde, det vi feirer. Jesus kom som Guds levende sønn, som et lys , som en soloppgang, for å skinne for dem som sitter i mørke og dødens skygge. Han kom ikke bare

for festen og kosen og hyggen rundt et julefestbord. Jesus kom for å gå inn i det mørkeste mørke, til dem som erfarer dødens skygge. Det er derfor vi trenger å vite at korset er hovedbudskapet også i julen. For det som skjedde på Golgata var at dette barnet ble en soning for hele verdens synd og skyld. Det er først når lyset får skinne at møkka synes. Det er ubehagelig når jeg må erkjenne at jeg har syndet og gjort det som var galt. Men samtidig er det på grunn av min verdi som menneske at jeg kan erkjenne og si meg ansvarlig for mine handlinger. ”Han er satt til fall og oppreisning”. Du er elsket med en evig kjærlighet slik du er med din skam og skyld. Synden elses ikke. Ved å la meg påvirke av Jesus, av den Hellige Ånd, får jeg hjelp til å erkjenne sannheten. Når jeg ser at jeg trenger tilgivelse og renselse kan jeg ta imot og bli fri. Dette er det fullstendige julebudskapet. Da blir vi hele mennesker, ikke nikkedukker av andres meninger eller en som unnviker sannheten og skjuler meg bak løgner og fantasier. Nei, vi få en ny identitet, en oppreisning til å være MENNESKE.

Det er sagt: ”Synd er alt som gjør oss mindre menneskelige og hindrer oss i å gi vårt gjensvar på Guds store drøm for våre liv.” Og Guds drøm er at vi skal leve som sanne mennesker, med unik verdi i all vår forskjellighet. Da blir det sant at soloppgangen har gjestet oss. Det nye livet leves ut. Den nye dagen har begynt.

Gode ønsker for adventstida 2013.

Torbjørn

Sjelesorg på bibelskulen

Ragnhild Skeie er HimalPartners utsending i Nepal, i likhet med Mirjam Bergh som leder Bethesda, senteret for sjelesorg og leiarutvikling. Ragnhild fortel frå ein dag på bibelskule i Pokhara, der Mirjam bur.

Eg var så heldig å få vera med Mirjam Bergh på RamGhat bibelskule i Pokhara på søndag. Det var ei flott oppleving. På skulen er det 22 studentar frå ulike stader i Nepal, nokre langt vekke frå, andre nærare. Dei bur i enkle internat på skulen og deltek i eit kurs som varer sju månader.

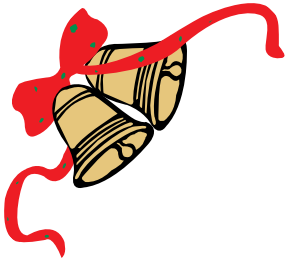
”Kva er sjelesorg?” var temaet til Mirjam og medarbeidaren hennar, Kristina Tamang. Begge underviste engasjert om livet i motgang og medgang - mest det fyrste. I smågrupper summa det aktivt, nye tankar om å lytta og vera til stades i andre sine kriser, taushet om

det som blir delt, er ikkje sjølvsgd kunnskap her heller. Det var oppmerksame og lyttande ungdommar som både hadde spørsmål og kommentarar til eit engasjerande tema.

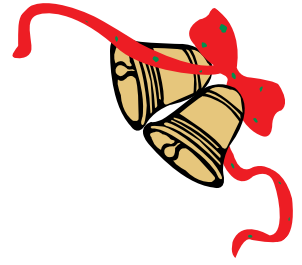
Gjennom to dagar fekk framtidige leiarar i nepali-kyrkja ein liten smakebit av eit viktig tema. Det handlar om livet og det å vera ein medvandrar når andre får kvardagen sin snudd opp ned. Her er det ingen som blir utlært, men flott å starta opplæringa tidleg.

*Ragnhild Skeie
Nepal*

Hilsen fra Mirjam Bergh

Nå er jeg her i Pyuthan, to dagers bussreise fra Pokhara. Det er en veldig sterk opplevelse å møte denne gruppa igjen. Dere husker kanskje at de er ca 15 ledere for kirker som ikke fantes for bare 5 år siden. Utdanningsnivået er lavere enn på andre steder vi har vært, men de virker til å ha tatt til seg kunnskapen og brukt den i sin tjeneste, å dømme av det de delte med oss og hverandre den første timen i dag. Nå ligger 8 av dem på gulvet i kirkelokalen og snakker sammen om denne første dagen mens jeg har fått den eneste sengen i det som er kombinert kjøkken og kirkekontor. Og jeg sitter her og føler meg så takknemlig at jeg får være her. Med meg har jeg Bal Krishna som er vår trofaste facilitator. Han har i løpet av reisen av gode grunner blitt oppgradert til «Travel Manager». En av de nye kurslederne vi har ansatt, Ramu, er også med meg hit. Han tar notater og forbereder seg for å selv ta noen

av disse leksjonene neste gang vi drar ut for å holde kurs. Før det vil vi ha noen timer av forberedelse hjemme på kontoret, TOT (training of trainers). Jeg er bare så takknemlig at jeg nå har tre personer som jeg kan få lære opp til å drive dette kurset. I hvert fall to av dem tror jeg vil kunne gjøre dette bra. Det er viktig å jobbe med dette nå for det tar tid å lære opp de som skal drive med kursene. Om alt går etter planene håper jeg å kunne levere over Bethesda i Nepalsk lederskap og eierskap til sommeren 2015.

I sommer har vi også, som mange av dere allerede hørt, gjort et stort tap. Vår styreleder, Joshua Tiwari, døde brått en dag av hva som sannsynligvis var et hjerteinfarkt. Joshua var en venn og støttespiller og hadde også i det siste begynt å lede våre retreats. Det tar tid å venne seg til at han ikke lenger er blant oss.

Til sist skal jeg oppsummere våre bønne- og takkeemner:

- Takke for det arbeid som Doug Sadler gjorde under 5 hektiske uker når han lærte opp 6 TESOL studenter til å lede engelsk konversasjonskurs. Han har lovet å komme igjen neste år for å lære opp nye voluntører.
 - Takke for de 4 vi har som nå jobber for oss med morgen- og kveldsundervisning. Be også om at vi blir framgangsrike i markedsføringen slik at vi får utnyttet de kursholdere vi har til deres fulle. Be også om at vi får ut voluntører som kan forsterke teamet for kortere eller lenger tid.
 - Takke for de 3 dyktige lærerne vi har som underviser i Nepali og be om at vi kan være framgangsrike i markedsføringen av de kursene også. Det er jo flere utlendinger enn misjonærer som kommer til Pokhara for å arbeide for kortere eller lenger tid, og de vil jo også være potensielle språkstudenter.
 - Be om at språkskolen raskt kommer opp i et aktivitetsnivå som genererer nok med inntekter til at vi også får en gevinst, som kan være med og dekke kostnadene for sjelesorgskursene.
 - Takke for den etterspørsel vi har på sjelesorgskursene og be om at jeg får ha helse og krefter til å gjøre denne jobben lenge nok for å kunne lære opp de som skal ettertrede meg.
 - Og takke for denne gruppen som vi nå driver tredje og siste delen av kurset med. Her oppe er kirken ung og de får med seg denne undervisningen på et tidlig stadium.
 - Fortsett og be om at kursene får bidra til å starte en vekkelse- og fornyelsesbevegelse, for kirkene her trenger det slik som også i mange andre land.
- Og jeg takker Gud for dere som er med og bærer dette arbeidet i bønn.

Mirjam

Blodmelk og barmhjertighet

Vi har fått nyhetsbrev fra Sigrun Sina Saltbones og Stephen Kaumba i Refugee Alliance. SMR støttet dette arbeidet med kr 100 000 i 2013.

Stephen og Sina fra Refugee Alliances hovedkontor i Norge har akkurat kommet tilbake til Norge etter 2 ukers feltbesøk i Meheba leir, Zambia.

Kort fortalt: Vi har nå 15 ansatte. Det er utrolig, men fantastisk: 7 pers på helse, 1 microfinance, 1 utdanning, 2 fred og traume, 3 vakter og 1 husholder ved gjestehuset i perioder. Vi har et overfylt kontor hvor alle jobber og deler på 5 laptopper. Kontoret har bare strøm når diesel-generatoren går. Vi måtte kjøpe ny nå siden den gamle var reparert 5 ganger for samme feil uten at det hjalp. 10 000 kroner, men nå har vi i alle fall strøm til å bruke PC og printer, et minimum av hva man trenger på et kontor noen timer hver dag. Og med den generatoren driver vi også utekinoen hver lørdag og søndag kveld. Der har 9500 personer sett film fra mars til oktober! Det kommer mange mange når mørket faller på og filmene gir dem en god opplevelse og et pustehull i en svært vanskelig hverdag. Flyktninger

er fanget i leiren, kan ikke gå ut uten visum, og det er nærmest ingen jobb å få i leiren, og flyktingene får ikke matrasjoner lengre.

Det kommer folk til kontoret hver dag som trenger hjelp, og det er en stor utfordring for våre ansatte å forholde seg til så mye, og så dyp nød. Justine Odila vår prosjektkoordinator for fred og traumeprosjektet forteller dette: For to uker siden kom en fortvilet mor til kontoret og ba om hjelp til å skaffe mat. Hun var tynn og sulten, hun hadde ingen mann, ingen jobb og ingen måte å skaffe mat eller penger på. Hun ammet babyen sin, men det kom bare blod ut av brystet, sa Justine. Det var forferdelig å se, sa han. Han visste ikke hva han skulle gjøre for å hjelpe. Hva syns dere han skulle gjort? Vi har jo til nå hatt prosjekter som gründerskole og microfinans for å starte egen business, vi hjelper 87 ungdommer ved å betale skolegangen deres, og vi driver helseopplysning og freds og traumbearbeidingskurs osv. Men vi vet at våre ansatte som møter

sultende og akutt syke ikke bare kan henvises til neste kurs. Folk trenger mat. Og de trenger medisin og behandling. Vi må gjøre mer. Det er dårlig gjort av oss på hovedkontoret å kreve at våre som er i fronten ikke skal hjelpe fordi det ikke er «sustainable» (bærekraftig). Teori og virkelighet møtes brutalt. Hva med barmhjertighet? Når ble det unsustainable?

For å forstå hvor genialt det er ... Meheba leir består av 8 deler, fra A-H. Kontoret vårt ligger i block D som er «hovedstaden i leiren» med FNs kontorer og flyktninger fra flere land som bor der. I de andre blockene bor folk mer gruppert etter nasjonalitet, Kongolesere her, Rwandesere der osv.

Hver block har sitt helsesenter, dvs 5 blokker har, disse drives av Zambiske myndigheter i samarbeid med FN. En Zambisk sykepleier leder klinikken, det er ingen lege i leiren og sykepleierne er konger. Vi har før formidlet graverende eksempler på behandling og drift som vi er redd for å utdype for mye her. Men la oss bare si at når vi får ambulansene ned, er det ikke aktuelt for oss å kjøre ut og redde en pasient og gi god behandling på stedet for så å kjøre pasienten og forlate ham eller henne på en av klinikkene. Det kan vi ikke gjøre mot pasientene.

Block G og H ligger rett ved hverandre. De har vært uten klinikk i mange år. Da klinikken falt sammen, bestemte myndighetene å legge den ned. Der bor det tilsammen ca 4-5000 flyktninger, de fleste fra Rwanda. Vi har av Zambiske helsemyndigheter fått mandat til å drive helsetjenesten for disse flyktningene. De har ikke noe tilbud i dag, og må gå til fots 35 km til nærmeste klinikk når de skal føde eller er syke. Flere forteller at de ikke blir tatt imot der og blir sendt tilbake til fots uten behandling fordi de er for skitne. «Vi føler oss som

dørmatter for dem,» sa en pasient. Det er altså disse, de fattigste, og mest ustelte, mest traumatiserte og neglisjerte flyktningene vi skal betjene. Og vi fryder oss over det!

Block G er det området i leiren der FN og myndighetene må passe på og sette bilen riktig vei for rømme stedet hvis de blir angrepet. Flyktningene føler seg sveket. I block G er det mye alkoholisme av lokal giftig sprit, og traumer etter folkemordet i Rwanda, mye svarte kobraslanger og mye åndetro, mye barnemishandling, konemishandling, lite vaksiner, kvinnene føder hjemme i jordhytta uten helsepersoner til å hjelpe, og det er en generell nød der som du ikke ser andre steder i leiren. Og ingen hjelp ved sykdom. Det er barn i stive skitne filler, barn som trolig ikke har vært vasket på måneder, og barn med store feilernærte mager og mark osv. Det er desidert det «mørkeste området» i leiren. Men vi har drevet traumbearbeidingskurs der i ett år nå, og befolkningen elsker oss for det. Mr Justine og Jean i RA Peace project har vist medfølelse og hjulpet.

Helseteamet vårt har også undervist og hjulpet der. Det har gjort at block G ledere stoler på oss og beskytter oss, de har gitt oss en gammel nedfallen klinikk som ikke har vært i bruk på mange år. Der skal vi bygge klinikk. Vi vil gjenreise verdigheten til flyktningene i block G! Og vi skal gi profesjonell og verdig behandling til de som lider aller mest. **DET GLEDER VI OSS TIL!** Og vi håper dere vil være med på dette.

Kari Holmås

Jeg vil med dette takke for at jeg fikk den store glede å holde bibeltimene på landsmøtet til SMR på Rødde. Dere skal vite at jeg ble dypt berørt av dette fellesskapet med søstre i Herren som har lagt liv og yrke inn under Åndens ledelse. 5 ord er blitt sittende igjen i meg som noe som strålte ut fra denne forsamlingen: **Jesushengivenhet, bønn, barmhjertighet, kompetanse og handlekraft.**

I bønn for dere under og etter landsmøtet, har det blitt tent en nød og en brann i meg:

SMR trengs! Mer enn noen gang!

Jeg ser at gjennomsnittsalderen er økende. Men tror dere virkelig at Herren har holdt oppe dette Åndsfulle arbeidet i 90 år for å la det dø sakte ut?

Nei, mine søstre. Nå er det tiden for å spørre etter Herren og Hans makt til å skape noe nytt! SMR er ingen organisasjon, det er en bevegelse. Fordi landskapet forandrer seg gjennom tiårene, må SMR ha fleksibilitet når det gjelder ytre ting. Men kallet er det samme: å mobilisere kristne sykepleiere hjemme og ute så de gjennom sin yrkesutøvelse kan være til lov og pris for Hans herlighet! Vi skal bringe barmhjertigheten og velsignelsen tilbake til norske helseinstitusjoner, og vi skal ikke akseptere at folk i "toleransens og nøytralitetens navn" ligger i dødsangst uten å få hjelp. Og med bønn og penger skal vi stå bak dem som reiser til fremmede kulturer for å velsigne de fattige og forkynne evangeliet for de unåde.

Ordet sier at når Ånden kommer, skal de gamle ha drømmer (Ap.gj. 2,17). Drømmer (enten de kommer om natta eller formes som en lengsel i hjertet) handler om at Ånden legger ned i oss en visjon av "det som skal

komme" (Johs 16,13). Mao: Åndsfulle eldre mennesker skal kjennetegnes av at de tenker framover med håp og forventning!

Jeg utfordrer SMR-gruppene over hele landet til å be Herren om drømmer for framtida.

Jeg har selv fått en drøm for dere: Jeg ser for meg at dere sammen ber, leter og banker på (Matt 7,7) Mange bønner venter på sin oppfyllelse fordi vi "glemmer" de to siste delene av Jesu løfte:

1. Hvert lokallag tar en bønnestund på neste møte der dere ber om å få tro for et antall dere skal vokse med i løpet av det neste halvåret eller året. Be en enkel bønn, vent ca 1 minutt og del så med hverandre det tallet hver enkelt har tro for – og bli enig om hva dere skal begynne å be fram (kanskje etter bønnerunde nr 2 hvis det er stort sprik i forslagene til antall). Dette er å praktisere troen!
2. Let konkret etter yngre sykepleiere som dere skal invitere. Dvs be og foreslå for hverandre. Se særlig etter dem som har en brann for Jesus og studenter oa med misjonærkall.
3. Inviter de dere har tro for til å komme på SMR-møte for å bli bedt for. La dem få dele sine bønnebehov og kjenne at dere står bak dem i krevende hverdager. Og ikke vær redd for å dele av eget liv og erfaring på godt og vondt.

En kan ikke få noe ut av folk før en har fått noe inn i dem: La ikke de yngres møte med SMR bli krav og forventning om å overta, men la dem få kjenne velsignelsen av forbønn og omsorg fra eldre "mødre i Herren". Det er Åndens ild som må tenne dem. Når

de velsignes av de eldre og samtidig treffer noen på sin egen alder, kan det fødes fram en lengsel etter å stå sammen med yrkesfeller på denne måten. La den nye veksten bli Herrens eget verk uten å kreve noe tilbake fra de unge før de kjenner Åndens kall innenfra.

I år var dere 50-60 delegater på landsmøtet. For min egen del har jeg begynt å be om at lokalene i 2016 skal være fulle. Det betyr 100 på neste landsmøtet. Skal vi sammen be det fram i tro og forventning?

Søsterhilsen fra
Kari Holmås

50 års jubileum for SMR på Stord

Fredag 01.11.2013 var vi samla ein stor flokk på Leirvik bedehus for å feire 50 års jubileum for SMR gruppa vår her på Stord. SMR gruppa på Bømlo var også invitert og også LMF gruppa på Stord. Ein mørk, sur og regntung kveld ute, men ”mykje lys og mykje varme ” inne og fine dekkja bord.

Leiar Liv Srokken hadde leiinga av festen og losa oss fint igjennom kvelden. Songen Din rikssak være skal, tona sterkt i salen.

Inger Marie Try las sjølvskrivne prolog. Her var nådegavene i funksjon!

Vi hadde besøk av Hagaviktrioen som gledde oss med fin song og vitnemål.

Festtalen var ved Berit Helgøy Kloster. Kveldens tema :Det brenn ein eld frå 3.Mos.6.5.Det

skal alltid brenna ein eld på altaret, den må ikkje slokna. Vi vart minna om at vi i SMR på Stord hadde vore i forbøna si teneste i 50 år. På denne måten har vi halde elden brennande. Jesus skal ved sin ande ta bustad imellom oss og dette vil folk merka på oss. Herren er min skugge ved mi høgre hand. Det må skina eit lys på oss for å sjå skuggen, og då ser ein Jesus. Idag kjem misjonsmarka til oss og korleis skal elden fata? Jau, vi må snakka med andre om Jesus på ein naturleg måte og dei ser oss i kvar dagen. Gud vil velsigna oss, han vil æra oss, ja ber dykk sjølve fram som eit heilagt offer. Hugs at de står i ein bønemark.

Bønemarket vart oppleve jamført med lystenning for kvart land. Eit festmåltid høyrer med på ein fest, flotte smørbrød og nydelege kaker vart servert. God drøs ved borda.

Vi fekk lese opp referat frå skipingsmøtet for 50 år sidan, det var ei i salen som var med den gongen. Det var helsingar frå Bømlo SMR og frå LMF.

Leiaren takka av for kvelden, og til avslutning danna vi søskenring og song Kom la oss kjærleg vandre.

Ref. Aasta Hageberg

I SMR-gruppa på Heimdal/Tiller har vi fast program på desembermøte og dette vil vi gjerne dele med dere. Opprinnelig var det Stjørdals-gruppa som hadde dette opplegget.

Vi tenner det første lys i adventsstaken!

- Vi synger: Nr 653 i Sangboken
- Hans navn skal kalles Jesus. Sitt folk han frelse skal. Og slektens trone reise ifra dens dype fall
- Refr; Hans navn skal kalles Jesus! Det er et frelsernavn. Ham selv til evig ære og oss til evig gavn.
- Vi leser Jes 9,2

Vi tenner det andre lys og synger videre:

- Hans navn skal kalles Jesus! For verden er i nød. Og ingen annen frelser den ut av dom og død
- Refr; Hans navn skal kalles Jesus! Det er et frelsernavn. Ham selv til evig ære og oss til evig gavn.
- Vi leser Jes 9,6

Vi tenner det tredje lys og synger:

- Hans navn skal kalles Jesus, for han av Gud er sendt. Å knuse syndens velde, få sorg til glede vendt.
- Refr; Hans navn skal kalles Jesus! Det er et frelsernavn. Ham selv til evig ære og oss til evig gavn.
- Vi leser Jesaja 60, 1-3

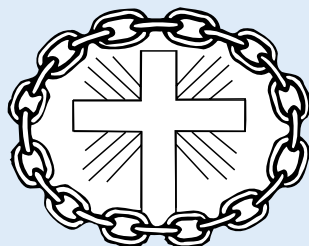
Vi tenner fjerde lys og synger:

- Hans navn skal kalles Jesus. Han være skal vår drott. For liv og håp og frelse vi gjennom han har fått.
- Refr; Hans navn skal kalles Jesus! Det er et frelsernavn. Ham selv til evig ære og oss til evig gavn.
- Vi leser Lukas 2, 4-14

En god advent ønskes alle fra Heimdal/Tiller gruppa

B Ø N N E K O R T

*Hans herlighet til pris
Ef. 1.12*

EF. 1,12

Sykepleiernes Misjonsring

Søndag: ”Herren velsigne deg og bevare deg” 4. Moseb.6.24

Vi ber for:

Israel: Ebenezerhjemmet, DIN

Elfenbens-
kysten/Mali: Else S. Vatne, NMS
Linda Gjerde, NLM
Ellen-Irene Heng, NLM
Anita Stokka Zimsen, NLM

Mandag: ”- når dere uttaler mitt navn, - vil jeg velsigne –”
4. Moseb. 6.27

Etiopia: Silja Kiplesund, NLM
Sonja Angela Kûspert, NMS
Gunn Eline Birkeland, NLM
Ellen Salmelid, NLM
Ragnhild Myren, NLM
Marit Vågen, NLM
Bente Klaussen, CBC

Kamerun: Sandra Bischler, NMS
Solbjørg Pilskog, NMS
Åslaug Nyhamn, NMS

Senegal: Anette Nordhelle, KMM

Tirsdag: ”- jeg vet at den du velsigner, er velsignet –” 4. Moseb. 22.6

Øst Afrika: Ingrid Næss, NLM
Line Vigdal, NLM
Brit Jorunn Dalseth, NL

Zambia: Sigrun Saltbones, RA

Onsdag: ”- jeg vil velsigne deg – slik du skal bli til velsignelse –”
1. Moseb. 12.2

Brasil: Turid Dahl, DFEF

Bolivia: Sissel Ommedal, NLM
Camilla Guddal, NMA

Ecuador: Ingunn Skutlaberg, NMA
Rebecca Andreassen Garcia, NMA

Peru: Ragnhild Bjørsvik, NLM
Eva Bente Ohma, NLM

Jamaica: Hildegard Ørsnes, FAM
Bernt Olaf Ørsnes, FAM

Torsdag: *"Velsignet være han som kommer i Herrens navn" Matt. 21.9*

Nepal: Miriam Bergh, HP
Ragnhild Skeie, HP
Kristin Bøhler, Nor

India: Anne Margrethe Eidesvik, KMM
Reidun Refsdal, MKM

Pakistan: Marit Rasmussen, PYM
Lise Rudvin, M28

Indonesia: Berit Helland, NLM
Silje Stavland, NLM

Anna Rifsgaard, NLM
Målfrid Kolbrek, NLM
Gro Eva Linna, NLM

Fredag: *"Kom hit, - dere som er velsignet av min far" Matt. 25.34*

Aserbajdsjan: Karina Lassen, Nor

Thailand: Margrethe R. Brandsæther, NMS

Asia: Reidun Haugen Dalseth, HP
Erna Suhr, HP

Lørdag: ”Gud-som i Kristus har velsignet oss med all Åndens velsignelse”
Ef. 1.3

Vi takker og ber for;

- kristent interkulturelt arbeid
- kristent internasjonalt fellesskap
- SMR`s grupper og enkeltmedlemmer
- for misjonærer som er hjemme for godt
- SMR`s landsstyre, styreleder og daglig leder/kasserer
- Misjonsringen med redaktør
- våre søsterorganisasjoner
- sykepleiehøgskolene
- vårt kongehus og vårt lands regjering

Vi ber om vekkelse og åndelig fornyelse over norske sykepleiere

Vi ber om Guds ord inn på sykehus og sykehjem

Vi ber for hele vårt folk

Vi ber for nasjonale sykepleiere og deres skoler

Vi ber for krigens ofre og at arbeid med fred i verden må lykkes

Vi takker for all Guds velsignelse over SMR og ber høstens Herre drive arbeidere ut i sin høst

Vi ber for misjonsorganisasjonene;

De Frie Evangeliske Forsamlinger	DFEF
Det Norske Baptistsamfunn	DNB
Den Norske Israelsmisjon	DNI
Den Norske Misjonsallianse	NMA
Det Norske Misjonsforbund	DNM
Det Norske Misjonsselskap	NMS
Frelsesarmèens Ytremisjon	FAM
HimalPartner	HP
Kristen Muslimmisjon	KMM
Metodistkirkens Misjon	MKM
Normisjon	Nor
Norsk Luthersk Misjonssamband	NLM
Pinsekirkens Ytremisjon	PYM
Misjonsbefalingen	M28
Childrens burn care	CBC
Refugee Alliance	RA

Om bønnekortet

I lang tid har vi i Landsstyret hatt samtaler omkring hvordan vi til enhver tid best kan oppdatere bønnekortet i SMR. Som vi vet er mange av misjonærene ute i kortere perioder enn tidligere. Men vi ønsker å være med å be for alle dem som har arbeidsoppgaver innen helse- og diakonalt arbeid. Derfor vil deres navn være oppført på bønnekortet. Det betyr også at vi ikke lenger vil primært gi støtte til lønn. SMR ønsker å få mer informasjon om helse- og diakonalt arbeid som organisasjonene er involvert i. SMR vil i hvert enkelt tilfelle vurdere hva som vil være aktuelt for oss

å støtte økonomisk ut i fra de søknader vi får. Derfor vil heller ikke noen misjonærer stå med "uthevet skrift" på bønnekortet. Alle trenger at vi ber for dem. Misjonærene har utfordringer med språk og kultur. De kommer som gjester og utlendinger for å samarbeide og tilby sin kompetanse. Og mer enn det, de er sendt ut som vitner i ord og handling for at Guds Ord skal bli levendegjort. De trenger å ha utrustning og frimodighet for å kunne støtte og delta i fellesskap og samarbeid med sine nasjonale kollegaer. Derfor skal vi merke oss deres bønnebehov og be for dem og arbeidet de står i.

Bilde: Frøydis Vestbøstad

VEDTEKTER FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING

Revidert 1974, 1984, 1992, 1998, 207, 2010 og 2013

§1. Formål

Sykepleiernes Misjonsring (SMR) har som formål:

- a. Samle sykepleiere/helsearbeidere i Norge til bønn for misjonen, særlig for sykepleiere og deres arbeid på misjonsfeltene.
- b. Samle inn gaver som skal brukes til støtte til helse- og diakonalt arbeid der norske misjonsorganisasjoner arbeider utenfor Norge.

§2. Medlemskap

Sykepleiere og sykepleiestudenter som vil ta del i SMRs arbeid kan bli medlem. Der det er flere medlemmer på et sted, søker en å danne grupper med bestemt møtedag. Det er fullt mulig å være enkeltmedlem.

§3. Arbeidsmåte

Formålet søkes nådd ved:

Samlinger om Bibel og misjon.

Forbønntjeneste. Til hjelp i bønnnetjenesten benyttes bønnekort med misjonærens navn og arbeidssted.

Ønsker sykepleiere i andre misjonsorganisasjoner/kirker å bli tatt med på bønnekortet, er det anledning til det.

§4. Landsmøtet

Landsmøtet er SMRs høyeste myndighet. Landsmøtet holdes hvert tredje år. Ekstraordinært landsmøte holdes når Landsstyret finner det påkrevet, eller når minst fem medlemmer ber om det.

Landsmøtet skal:

- a. Gjennomgå og godkjenne melding og regnskap for siste treårsperiode.

- b. Velge landsstyre som består av fire medlemmer og to varamedlemmer.

Leder velges ved særskilt valg og er femte medlem. Valgperioden er tre år med mulighet til gjenvalg to ganger.

- c. Fastsette medlemskontingent, som også omfatter medlemsbladet.
- d. Gjøre vedtak i saker som legges frem av Landsstyret.

§5. Landsstyret

Landsstyret står ansvarlig for at SMRs virksomhet ledes i overensstemmelse med SMRs vedtekter. Det samles som regel to ganger i året.

Landsmøtet skal:

- a. Velge nestleder og sekretær.
- b. Oppnevne daglig leder/hovedkasserer, redaktør, regnskapsfører og revisor
- c. Fungere som valgkomité ved å innhente forslag fra gruppene.
- d. Landsstyret forvalter økonomien i samsvar med §1.
- e. Landsstyret forplikter SMR i økonomiske saker ved underskrift av to personer, styreleder og daglig leder/hovedkasserer, i en av deres fravær skriver nestleder under.

Hovedregnskapet avsluttes i medio mars.

Regnskapsoversikt og årsmelding refereres i Misjonsringen.

§6. Grupper

Hver gruppe velger sitt styre, avhengig av gruppens størrelse. Hver gruppe må ha en kontaktperson og kasserer. Navn på disse meldes hvert år til SMR's hovedkontor.

§7. Kontingent og gaver

Medlemskontingenten betales direkte til hovedkassen eller innsamles gruppevis. Kontingenten betales innen utgangen av mars. Gaver fra grupper og enkeltmedlemmer sendes SMRs hovedkasse.

§8. Valg

Valg av leder og medlemmer til landsstyret og styre for gruppene foregår skriftlig. Varamedlemmer blir de som får flest stemmer når styremedlemmene er valgt.

§9. Medlemsblad/Hjemmeside

SMR utgir Misjonsringen med fire nummer i året. SMR har ei nettside: misjonsringen.no

Redaktør av Misjonsringen har også ansvar for å holde web-siden oppdatert.

§10. Endringer av vedtektene

Endring av vedtektene kan vedtas på landsmøtet med 2/3 flertall.

Forslag til endring av vedtektene må sendes landsstyret minst tre måneder før landsmøtet skal holdes.

§11. Oppløsning

Oppløsning av SMR må behandles på to følgende landsmøter med 2/3 flertall. Det gis mulighet til ekstraordinært landsmøte med minst ett års intervall

TIL MINNE

Karla Misje døde den 18.februar 2013, 85 år gammel. Hun var fra Herdla utenfor Bergen og begynte som elev ved Diakonissehusets sykepleieskole i 1952. Hun utdannet seg til jordmor og senere tok hun administrasjonsutdanning ved Norges sykepleiehøyskole.

Karlas første arbeidsplass var ved Sarpsborg sykehus som jordmor og senere som lærer tilknyttet Østfold sykepleieskole. I 1958 gikk hun diakonissekurset og ble vigslet til diakonisse. Fra 1959 var hun menighetssøster i Rælingen. I 1967 ble hun bedt om å begynne som avdelingssykepleier ved Lovisenberg Sykehus, kirurgisk avdeling. Fra 1978

gikk hun inn i stilling som hygienesykepleier – sykehusets første og Norges tredje (etter Ullevål og Aker) – kombinert med stilling som undervisningssykepleier. Hun kom til å utføre et banebrytende arbeid når det gjaldt å overvåke og motvirke infeksjoner. Kampen mot sykehusinfeksjoner ble en hjertesak for henne. Hun var direkte, tydelig og engasjert. Undervisningen var krydret med humor – en husket det Karla formidlet. Også utenfor Lovisenberg sykehus ble hun mye benyttet som underviser i sykehushygiene.

Som pensjonist ble Karla medlem av SMR – fra 2001 – og var da en trofast deltaker på møtene.

Vi lyser fred over søster Karlas minne. For SMR gruppen i Oslo

Anne Elisabeth Hauken

Misjon - makt - samarbeid

6.november arrangerte Egede-instituttet og Digni i samarbeid med Norme en fagkonferanse om makt og partnerskap.

Ja, hvem har makten og hvordan fungerer partnerskap mellom misjonsorganisasjonene i Nord og kirkene i Sør? Bistandsorganisasjonene og misjonsorganisasjonene møter store utfordringer i forhold til donorene. (i Norge, NORd). Hva skal pengene brukes til? Hvordan skal kontrollen av den økonomiske støtten være? Alt som blir gitt av offentlige midler fra Norge er underlagt norske kontroller og regler. Den etiopiske biskop som deltok på konferansen sa at økonomiske midler fra misjonsorganisasjoner til en kirke blir sett på som gaver fra Gud. Det kan oppstå misforståelser og uenigheter når kirkene i Sør opplever at giverorganisasjonen synes å ha en annen agenda enn det de selv har. Så hva hindrer og hva må til for å nå målene?

Genevieve James, universitetslektor fra Sør-Afrika påpekte 3 sterke maktfaktorer som kan opprettholde en skjev maktbalanse mellom Nord og Sør. Det er makten i kunnskap, makten i penger, makten i innovasjon. Så lenge landene i Sør ikke har mulighet til å heve seg til det samme nivå som landene i Nord, blir det ikke noe likeverdig partnerskap. De har ikke den samme mulighet for å hente kunnskaper og utdanne folk og ledere.

Vi kjenner til at Norad gir penger til Digni som igjen overfører til norske misjonsorganisasjoner. Dr **Azza Karam**, seniorrådgiver i FN (UNDPA) kunne opplyse at 30 - 40 % av alle grunnleggende helsetjenester i verden leveres av trosbaserte organisasjoner. I sårbare land opptil 70%. Hun mener at trosbaserte organisasjoner har en helt unik nøkkelposisjon

til grasrota mange steder. Derfor kan dører åpnes for en god utvikling der FN ellers ikke ville hatt tilgang. Norad har heller ikke lenger den samme skepsis til at kristne organisasjoner skal forvalte utviklingsmidler. Men Dr Azza Karam understreket også at vi skal være klar over at organisasjoner også kan komme til å utnytte FN-systemet til sin egen hensikt. Det kan slå begge veier.

Åpenhet, gjennomsiktighet i utformingen av planer og formaliteter ble understreket som grunnleggende viktig for å kunne være partnere. En sunn gjensidig respekt innebærer jo også at man viser hverandre tillit istedet for frykt og mistenksomhet. Det ble også gitt eksempel på hvor viktig det er å be om tilgivelse og møte hverandre med ydmykhet for å kunne ha en sunn respekt for hverandre. Det trengs tid og gjensidig forståelse også for å erkjenne kulturelle forskjeller og gi hverandre rett ansvar. Hvem er gjest og hvem er ”bofast”?

Som kristen misjon trenger vi stadig å stoppe opp i vår iver for å nå mål. Vi trenger å bruke tid til bønn for Guds veiledning. Makter ikke misjonene å slippe tak i sine egne roller, men blir værende på gamle på bekostning av mange nye utfordringer? Hva er hindringene for at lokale krefter kan drive arbeidet videre?

Egede-instituttet er et økumenisk organ for forskning og informasjon om misjon og tilgrensede fagområder.

Digni, tidligere Norsk Misjons Bistandsnemnd

er en paraplyorganisasjon for det langsiktige utviklingsarbeid til 19 misjonsorganisasjoner og kirkesamfunn. Deres viktigste oppgave er å forvalte og kvalitetssikre Norads støtte til medlemsorganisasjonenes prosjekter i nærmere 40 land. I tillegg er Digni et fagmiljø som driver med kompetanseheving, nettverksarbeid,

beslutningspåvirkning og informasjon.

Norme er Norsk Råd for Misjon og Evangelisering.

Torbjörg Andersen

TIL MINNE

Gunhild Bjelland var fødd på Stord 10.9.21. Ho var yngst av 5 sysken og i fylgje ho sjølv vart ho derfor veldig bortskjemd.

Gunhild var i Oslo då krigen braut ut. Ho hadde mange minner å dela frå den tida. Det hadde ho og frå frigjeringa i 1945. Mellom anna fekk ho vera til stades da Kongen og kronprinsfamilien kom heim og ho takka Gud for den nye fridomen. 8. Mai i år, få dagar før ho døydde, var ho på fellesstova på institusjonen hu bodde på; «No har eg halde foredrag om frigjeringa 8. mai i 1945 og fridomen i Jesus», sa ho til underteikna då ho kom ut frå stova.

Gunhild utdanna seg til sjukepleiar ved Nasjonalforeningens Sykepleiehøgskole i Oslo i tida 1946 til 1949. Ho fekk vener der i den tida, og vennskapa varde livet ut. Ho tok og vidareutdanning ved Norges Høyere Sykepleierskole, administrativ linje i Oslo.

Gunhild arbeidde som menighetssøster på Stord. Seinare ved kirurgisk avdeling på Rikshospitalet i Oslo, Haukeland sjukehus i Bergen og kirurgisk avdeling på Stord sjukehus. Gunhild hadde ulike funksjonar og stillingar. Ho var i teneste til 1984.

På Stord møtte ho Hans H. Langeland og gifta seg i 1973. Begge hadde då runda 50 år.

Gunhild var ei sterk, varm og omsorgsfull kvinne, men kunne også vere tydeleg og myndig. Desse eigenskapane var med og gjorde henne avholdt og dyktig, både i vennelag og arbeid.

Saman med ektefellen starta ho barnelag i byggefeltet der dei budde då dei gifta seg.

Gunhild og Hans reiste mykje og glede seg over felles opplevingar i inn- og utland. I Nordbygda bedehus fekk Gunhild sin åndelege heim, men ho deltok både i kyrkje og bedehus ellers. Ho var sær glad i Sykepleiernes Misjonsring. Ho var flittig og inviterte gruppa i heimen sin så langt ho makta. Det strålte av Gunhild når ho fekk vera med i forbøns- og offertenesta.

Gunhild bad mykje om å få sovna her og vakna der – hos Jesus. Ho vart bønnehørd 28.5.13.

Me i SMR-gruppa på Stord, lyser Guds fred over Gunhild sitt liv og minne.

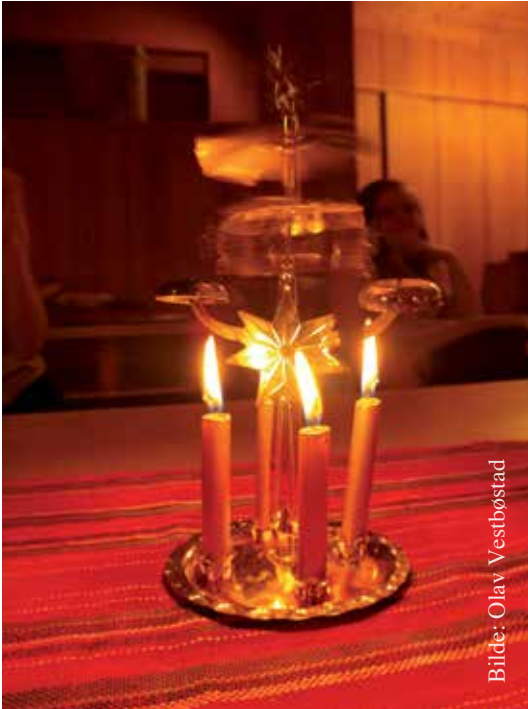
For SMR Stord – Liv Stokken

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

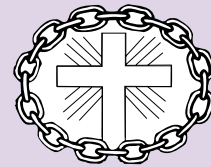
Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

Bilde: Olav Vestbøstad

Englespill i full fart!

**Neste nummer kommer i februar.
Innsendelseav stoff - senest 6.2.14.**

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 22 35 82 72

Postgiro: 0532.12.86285. Bankgiro: 1609.51.13676

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: www.misjonsringen.no

Formann: Torbjørgh V. Andersen,

Nordre Alle 13, 3122 Tønsberg, mobil 48 27 44 81

E-post: torbj-a3@online.no

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, mobil 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Hovedkasserer: Ann-Mari Rothli, mobil 93 66 27 66

Lovisenberggt. 23C, 0456 Oslo

ISSN 1892-7416